

El PP més descarat i ofensiu

«El PP ha deixat de dissimular sobre Catalunya. De la ximpleria de les ?famílies que no es parlen? hem passat a l'ofensa repugnant de la comparació amb ETA»

La partida no es juga a Catalunya. El ?problema? català pot ser un bon argument i Catalunya pot servir d'escenari per la representació com ho va ser a la convenció del cap de setmana. Però Rajoy, De Cospedal, Fernández Díaz, Montoro o la mateixa Sánchez Camacho interpreten el seu melodrama per a un públic que no és d'aquí. L'auditori està a València, a Extremadura, a La Rioja o a Madrid. El seu públic són els milions de ciutadans de la resta de l'Estat que han de votar d'aquí a quatre mesos a les europees, i l'any que ve a unes municipals i/o autonòmiques i que, al final del cicle, triant el govern de l'Estat en unes eleccions generals.

A Catalunya el PP treballa ?en circuit tancat?. Només aspira a mantenir la satisfeta la parròquia pròpia i a intentar que la destrossa que faci Albert Rivera no sigui gaire important. Ja ni tan sols Alicia Sánchez Camacho, com a presidenta de la marca ?regional?, s'esforça a fer cap gest destinat a guanyar adhesions entre la ciutadania catalana. El discurs de dissabte en va ser una prova cara, quan va posar en la mateixa frase el patiment causat per ETA i ?l'exclusió i el rebuig social? que, segons ella, rep el PP per part de la Catalunya sobiranista. A la presidenta del PPC no la va traïr el llenguatge ni va patir cap desafortunada relliscada verbal. Va donar un pas endavant conscient, seguint l'estratègia que el seu partit ha assajat altres vegades. Es tracta de fixar en l'imaginari d'aquells que es vulguin deixar convèncer un garbuix pervers entre tots aquells ?que volen trencar Espanya?.

Alicia Sánchez Camacho era perfectament conscient del rebuig que generarien les seves paraules. Es va comportar com una alumna avantatjada que vol fer mèrits. Intenta que Mariano Rajoy la salvi d'una crema força anunciada per alguns sectors de les seves mateixes files, especialment al carrer Génova de Madrid. D'aquí l'evidència de que l'encara presidenta del PPC ha deixat de treballar per un projecte del PP a Catalunya. En poques setmanes hem passat de la ximpleria de les ?famílies que no es parlen per Nadal? del ministre Fernández Díaz a l'ofensa repugnant de la comparació amb ETA.

El PP s'ha descarat. Ha deixat de dissimular sobre Catalunya. És prou eloqüent la sinceritat del ministre d'Hisenda Cristóbal Montoro en les seves declaracions d'ahir mateix sobre el canvi de les balances fiscals. Dels càlculs que ja coneixem (els que es fan, per cent, com es fan arreu del món quan es vol mesurar d'alguna manera l'equilibri o desequilibri entre territoris) diu el ministre que se n'ha fet un ús ?indebido? per part del sobiranisme. No diu que no siguin certes, afirma descaradament que no li interessa donar-les perquè són arguments que juguen a favor de l'adversari. No hi ha res a fer, llevat d'una cosa: votar. La primera cita, al maig, les europees.